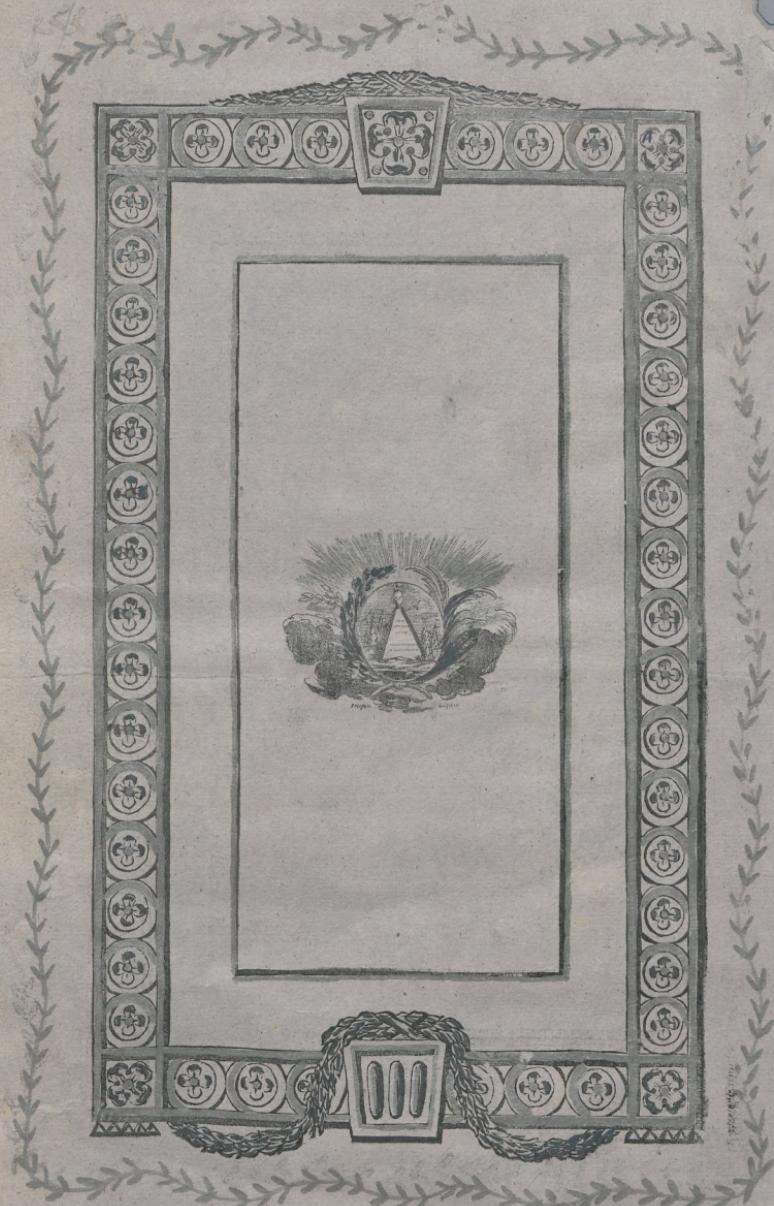

F. K. 83.

Z 6
3616

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-734704-p0002-0

DFG

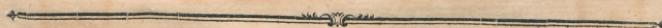
JK.83.

V.178.

IN OBITVM
EXCELLENTISSIMI ATQVE ILLVSTRISSIMI DOMINI
DOMINI
HANS GOTTHELF
A GLOBIG

DYNASTAE IN ZEHISTA ET GIESENSTEIN, SERENISSIMI
SAXONIAE ELECTORIS CONSILIARI INTIMI, SVPREMI IN VRBE
SENATUS ECCLESIASTICI PRAESIDIS
PATRONI CERTISSIMI ATQVE INDVLGENTISSIMI,
TRISTEM REIPVBLICAE ET LITTERIS,

LESSVS
ACADEMIAE LIPSIENSIS.

LIPSIAE
EX OFFICINA BREITKOPFIA
MDCCCLXXIX.

Corruit, heu! ciues, funestam flete ruinam,
Corruit in celso fracta Columna loco.

Occidit eximum Dresdeni Sidus olympos,

Quod nobis lactos tot dedit ire dies.

Heu! dedit, o dulcis memoratio plena doloris!

Nec posthac nobis amplius ire dabit.

Numquid sentitis fatis, inter publica luctus

Vulnera, quam nobis faucia corda tremant?

Pierides patriae, primo trepidatis ab ictu,

Vt tremit a rapido fulmine tacta domus,

Quae stupor ora tenet, lacrymantia signa doloris
Viscera rodentis mox manifesta dabit.
Sic cum deficiunt disrupti cuspipe nerui,
Omnia mox animi sensa rigore stupent.
Ast vbi destillans paullatim vulnere sanguis
Obtusi sensus vim reuocare solet,
Tum vero exacuit tenuissima quaeque dolorem
Et renouat, quoties saucia fibra tremit.
Innumerae dicent venientis temporis horae,
Quam nobis magnum fustulit hora Virum:
Quantae virtutes, quot componantur in vno
Egregiae dotes funere GLOBIGII.
Musæ Virum quem moesta refers? quae funera plangis?
Heu! misces dulci dira venena mero.
Dicere non horres funus, quae nuncia morbi
Spectares nostros contremuisse lares?
Quem nobis animum, quos spes incerta salutis
Imis pectoribus perculit, esse putas?
Si quid habes, nostrum quo delinire dolorem,
Quoque leuare queas vulnera facta, refer.
Non habet infelix nisi luctibus addere luctus,
Et lacrymas lacrymis multiplicare suis.

Languet **GLOBIGIVS**: volat atris rumor ad aulam
AVGVSTI pennis, languet amicus, ait:
Surgebat placido nigrans nubecula vultu,
Intus et affecti teltis amoris erat.
Aulae turbantur Magnates; nam vel in Aula
GLOBIGII meritis non inimicus erat.
Cernere tum licuit, quam posses aulicus esse,
Et bonus, et cunctis intimus esse bonis.
Sanctus quam timuit, cui praeerat Ille, Senatus,
Ne eximum raperet Parca seuera ducem.
Moestam peraudunt rogantia murmura Dresdam;
Sci'n, quanti premitur quam bona vita Viri?
Templa patent precibus, mens estque precantibus vna:
Parce, Deus, vitae! tu potes, adfer opem!
Quo bene facta Viri patuerunt, fluminis instar
Arida quod circum gramina nutrit aquis,
Quis fuit Antistes, quis religionis amator,
Quin pia pro dubia vota Salute darer?
Sed quid commemoras alieni signa doloris?
Parcis quippe, tuum Musa tacendo, tibi?
Noli oblitera tui, noli in te mollior esse,
In tua cum fatum viscera triste fuit.

Quo plus turbarum, plus intulit ille sinister
Nuncius, ac intra limina nostra metus?
Non oculos vidit lacrymarum rore madentes,
Quos dudum lacrymas dedidicisse putas?
Non gemitu vidit praecordia mota virorum,
Cum, quid GLOBIGIVS, persequeremur, agat?
Vix ita torrentur, timidissima turba, columbae,
Turris vbi quassae concrepuere trabes.
Nunc jacet, heu! cuius licuit recubare sub umbra,
Quercus ab indomito turbine fracta jacet.
O ciues, ciues, jacet, en! primordia nobis
Vnde querelarum? meta doloris vbi?
Ille perit, quantum nuper tibi, Lipsia, Sidus!
Quantum praesidium! gloria quanta tibi!
Iustitiamne prius, prius an memoremus amorem?
Quae comites juncta semper iere manu.
In tantone Viro quam vasta scientia rerum,
Miremur potius, quamue modesta fuit?
Qui veritus frontis grauitatem accessit amicus,
Dulcibus alloquiis exhilaratus abit.
Semper enim rectique tenax, et amabilis aequa,
Siue petita daret, siue negaret, erat.

Vna potest harum virtutum quaeque sub astra,
Si sua stet merces, nomina ferre Viri.
Omnes quid tandem censes potuisse? Sed omnes
Vna suis radiis, Phoebus ut astra, premit:
Firma stetit rebus tranquillis, firma procellis,
Mortis ad adspectum mens quoque firma stetit.
Languet et accurrit Medicus mox partibus aegris
Laturus salubris, si queat, artis opem,
Languet et accurrit, fontis solatia sacri
Qui ferat adflecto religionis opem,
Ad fatale tacet gemebundus vterque cubile
Tam cari capit is, tanta pericla videns.
Ipse sed intrepidus: „quid enim trepidatis, amici,
„Dicite; quid metuens lingua repressa filet?
„Emoriar, noui, vitam nec inutilis egi;
„Non hodie demum, credite, disco mori.“
Sic ait arridens, atque imperterritus vnum
Horam persensit mortis adesse sua.
I nunc, Musa, Virum nimis ne laede querelis,
Cui non sub mortem, quod quereretur, erat.
I potius versum memori committe tabellæ:
Viuendo docuit, nunc moriendo docet.

Ergo recede, dolor, sub pectora, donec et vlla
Vita manebit ibi, mutus ibique mane.
Ad tumulum lubet ire Viri, si forte moretur,
Atque pios illic audiat vmbra sonos:
Nulla Tui veniet nobis obliuio, numquam
Mente cadet meriti gratia summa Tui.
Inter caelestes, Tu pars inflebilis, auras,
Miles ouans vitae praemia lauta capis.
Quae super es magni (lacrymis ignosce subortis,)
Pars tumulata Viri: Sit Tibi terra leuis!

BK 26 3616

I N O B I T V M
EXCELLENTISSIMI ATQVE ILLVSTRISSIMI DOMINI
D O M I N I
H A N S G O T T H E L F
A G L O B I G

DYNASTAE IN ZEHISTA ET GIESENSTEIN, SERENISSIMI
NIAE ELECTORIS CONSILIARII INTIMI, SUPREMI IN VRBE
SENATVS ECCLESIASTICI PRAESIDIS
ONI CERTISSIMI ATQVE INDVLGENTISSIMI,
TRISTEM REIPVBЛИCAE ET LITTERIS,

L E S S V S
C A D E M I A E L I P S I E N S I S .

L I P S I A E
E X O F F I C I N A B R E I T K O P F I A

M D C C L X X I X .

